

Tuần Báo Vô Vi

7 tháng 6 năm 2015

Số 241

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tình Trời cao quý nằm ở nơi nào?
2. Nếu rõ vị trí tiến hóa của mọi hành giả trên mặt đất thì nhơn loại sẽ ra sao?
3. Thế nào gọi là phương pháp?
4. Tại sao người phạm mắt thịt hay giành giật?
5. Ai ban chiếu cho người đời được sống?
6. Tại sao vũ trụ cần khôn luôn luôn có bão bùng nguy hiểm?
7. Người đời lấy gì giữ được thanh quang?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 16/08/97 3:50 AM 1) Hỏi: <i>Tình Trời cao quý nằm ở nơi nào?</i> Đáp: Thừa tình Trời cao quý nằm ở nơi ban chiếu và xây dựng, như tạo ánh sáng cho quần sanh cộng hưởng. Kệ: Tận độ quân bình dẫn tiến xuyên Vô biên chuyển hóa sống duyên tiền Phân minh đời đạo trong thanh trực Cứu khổ ban vui chẳng tạo phiền.	Atlantic city, 17/08/97 2:30 AM 2) Hỏi: <i>Nếu rõ vị trí tiến hóa của mọi hành giả trên mặt đất thì nhơn loại sẽ ra sao?</i> Đáp: Thừa nếu nhơn loại hiểu rõ vị trí tiến hóa của hành giả thì cuộc sống trên mặt đất sẽ được yên vui và lý thú. Kệ: Có có không không luật dẫn tu Quy nguyên giềng mối thoát thân tù Gieo duyên tận độ Trời ban phước Khó khổ không than tự thức tu.
Atlantic city 18/08/97 1:40 AM 3) Hỏi: <i>Thế nào gọi là phương pháp?</i> Đáp: Phương pháp là đường hướng dẫn tiến tâm linh sáng suốt, thì chỉ có hành mới thấy kết quả, chứ không phải lý thuyết hay là đặt luật lệ chèn ép hành giả. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp hoàn toàn tự do, do hành giả ưng thuận hành thiên thì mới có kết quả tốt. Kệ: Bằng lòng tu tiến tự tâm xuyên Hành giả Vô Vi tự giải phiền Khứ trực lưu thanh tâm thức giác Quân bình thanh nhẹ sống an yên.	Atlantic city, 19/08/97 3:30 AM 4) Hỏi: <i>Tại sao người phạm mất thịt hay giành giật?</i> Đáp: Thừa người phạm mất thịt hay giành giật vì trí chưa khai, tâm chưa mở, tưởng lầm quyền thế là trên hết. Ngược lại người tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là sự thanh nhẹ và sáng suốt là trên hết. Nhịn nhục để thăng hoa chứ không phải nhịn nhục để mưu lợi cá nhân. Kệ: Tu hành giải nghiệp tiến muôn phần Thức giác bình tâm tự xét phân Đời đạo ân cần xây dựng tiến Tự mình phát triển tự mình phân.
Atlantic city, 20/08/97 5:15 AM 5) Hỏi: <i>Ai ban chiếu cho người đời được sống?</i> Đáp: Thừa thanh quang ban chiếu cho vạn linh chung sống trên mặt đất, chỉ có chờ ngày thức tâm mà thôi. Kệ: Từng lớp nghèo sang vẫn chiếu hòa Nhơn gian chưa thấy khó hành qua Trí tâm không có làm sao tiến Xây dựng bình tâm tự tiến qua.	Atlantic city, 21/08/97 1:30 AM 6) Hỏi: <i>Tại sao vũ trụ cần khôn luôn luôn có bão bùng nguy hiểm?</i> Đáp: Thừa sau sự kích động và phản động là luật sanh tồn, sau cái trực là cái thanh, sau sự khổ là sướng, cứ như vậy mà phát triển thành bốn mùa Xuân Hạ Thu Đông, xây dựng vạn linh chung tiến. Kệ: Triền miên xây dựng giải tâm phiền Sáng suốt minh tâm tự cảm yên Duyên nợ tại trần xây dựng tiến Bình tâm học hỏi rõ tiền duyên.
Atlantic city, 22/08/97 2:55 AM 7) Hỏi: <i>Người đời lấy gì giữ được thanh quang?</i> Đáp: Thừa người đời tâm thiện lành chứa đựng thanh quang của Thượng Đế, tập quán tốt, thực hành tốt, hồn thiêng sáng. Kệ: Minh tâm tự thức tự phân bàn Thực hiện chơn hành cảm thấy an Bình diện Trời ban tình ý đẹp Thành tâm thực hiện cảm tâm an.	

TU KHÔNG THẤY TIẾN (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Bản thể của con cũng tương đối yếu đuối. Thì sau khi bệnh có tới ông Tám chữa một thời gian ngắn thì con thấy bệnh nó cũng vậy. Sẵn đây con cũng nhờ ông Tám chỉ và dẫn dắt giúp con cách nào cho nó hết bệnh, sức khỏe đầy đủ đặn tiến trên đường tu hành.

Thầy: Bệnh là do tánh sanh, tôi đã nói rồi. Bởi vì bạn tu lần lần không có dễ dãi với đời được, thấy không? Thì mình không có rước cái phức tạp vô nội tâm. Rồi mình tiến về cái phần thanh cao, mình cố gắng tu. Coi như cái bệnh của bạn không phải mới ở đây nhưng mà nó đã nhiều, lâu rồi, rồi nó làm. Cái đó cũng vì bạn bè khuyến khích mình, rồi mình tự hào muốn làm cho nó coi vậy rồi mình mới sanh bệnh, rượu chè chẳng hạn. Nó làm cái thần kinh của bạn cũng yếu, cái gan bạn cũng yếu. Đó, rồi bây giờ mình tu, mình cố gắng mình sửa lại. Rồi bây giờ tôi bỏ cái đó tôi ăn chay đi, ăn cái nhẹ đi, thấy không? Bạn thử ăn chay một thời gian, rồi tôi thiền trở lại cho nhiều hơn hồi trước, tôi không có động loạn theo bạn bè nữa, thấy không? Tôi không có theo hướng rượu chè nữa. Thì bệnh do tánh sanh thì cái tánh đó nó diệt thì cái bệnh kia nó hết, tới kia uống sơ sơ chút thuốc nó cũng hết, chớ có gì đâu, phải không? Bây giờ mình phải sửa đổi cơ tạng ở bên trong, sửa đổi nó đi. Nhưng mà giờ tôi thấy cái gan nóng, tôi đề nghị ăn chay cho nó mát bớt, phải không? Nó nhẹ bớt đi.

Bạn đạo: Thưa ông Tám nhờ ông Tám chỉ luôn vấn đề ăn chay gồm có món gì, món gì.

Thầy: Chuyện đó tầm thường đừng có ăn đồ chiên xào nhiều, mình ăn đồ luộc nhiều hơn.

Bạn đạo: Nước mắm được không ông Tám?

Thầy: Ăn chay không có nước mắm; chỉ có xì dầu thôi.

Bạn đạo: Ăn chay nước mắm gì kỳ vậy.

Thầy: Bởi vì cái mặn mặn của nước mắm nó làm hại cái gan.

Bạn đạo: Ngô kêu đó là chay, mặn không thuộc về chay nữa.

Bạn đạo: Thưa ông Tám, nói vấn đề lễ ông Tám, thì có một dịp cũng gần đây có ông cụ nào ở Long An lên gặp ông Tám, vô gặp ông Tám quỳ xuống lễ

ông Tám, cái hành động đó gây cho tôi cái xúc động mà tôi không có kiểm soát kịp, ông Tám. Tại sao cái hình ảnh nó gây cho tôi xúc động mà tôi không biết tại sao tôi xúc động về phương diện nào?

Thầy: Bởi vì mình thấy là người ta đã có cái kính mến từ ngay ở trong giờ thiền khi người ta gặp cái cảm động nó rung động tất cả mọi người ở xung quanh. Một người bảy tám chục tuổi mà dám quỳ trước mặt một người trẻ, cái chuyện không phải là chuyện tầm thường, nó có một cái duyên cơ thanh điển chuyển hóa cho họ ý thức rõ ràng, đó là một vị gì trước mặt người, người mới chịu quỳ xuống ba lần. Cái đó mới cảm động, người thường bị cảm động.

Bạn đạo: Bữa đó ông quỳ xuống ông lạy ông Tám, có lần thứ hai ông từ giã là tôi khóc ở trong.

Thầy: Cảm động, chính ông cũng cảm động, bởi vì quá mừng cảm động. Trong cái giấc thiền đã được giáo dục về thanh điển, muốn được gặp, bây giờ được gần xác thịt hơn thì trong đó người cũng cảm động.

Bạn đạo: Tôi có một câu thứ hai này, tôi không biết có nên hỏi ông Tám không? Tôi nhận thấy tôi xét cái phần nào hơn, tu còn thấp xin ông Tám cũng hoan hỉ để giải giúp. Có một dịp tôi cũng biết ông Tám là cô Sáu tức là con của ông Tư. Ông chồng có tới nhờ ông Tám trị cho cô Sáu nhưng mà không biết ông Tám vì lý do gì ông Tám từ chối không có tới nhà.

Thầy: Bởi vì cô Sáu không có cái bệnh gì quan trọng thành ra tôi có nói với người chồng đưa cô Sáu tới chỗ phòng châm cứu chơi với tôi hàng ngày thì cô hết bệnh. Không phải là tôi không trị nhưng mà tôi phải trị đúng chỗ.

Bạn đạo: Ông Tám có kêu.

Thầy: Có đề nghị đi tới phòng châm cứu, không rảnh thì buổi sớm mai thôi. Bởi vì thời cuộc làm cô buồn phiền, chồng cô đi tẻ đường khác làm cô buồn phiền. Cái bệnh tinh thần không có công việc, thành ra phải đi tới cái phòng châm cứu cô thấy trị bệnh cho nhiều người. Cô cũng phát tâm từ bi, vì trước kia cô có học pháp thì đó về nó an ủi cho tâm cô, cô sẽ khỏe. Nhưng mà người nhà không tin nơi tôi, tôi làm sao tôi giúp đỡ, thấy không? Bởi vì trị phải trị

cho đúng chỗ. Không phải là tôi từ chối, tôi tới nhà trị cái gì, tới nhà trị rồi bỏ cô ngồi đồng rồi cô cũng trở lại à, không có hết bệnh. Nhưng mà đưa cô ra trong cơ cấu từ thiện cô thấy ai cũng sẵn sàng giúp đỡ mọi người. Cô thấy cô phát tâm; giúp đời cô được an ủi. Tôi kêu cô đến là mục đích cô bình tĩnh rồi là tôi chỉ cho cô châm cứu luôn. Rồi ở nhà cô sẽ châm cứu, rồi mình kêu bạn đạo tới làm bộ chơi châm, châm, châm, vui, hết bệnh, không có gì đâu, thì ở đời không hiểu, trách tôi. Như gia đình cô Khiết cũng trách tôi tại sao tôi không đi trị cho cô Sáu?

Một chút xíu đó thì các bạn thấy cái phần sáng suốt phải làm cách nào, thấy không? Người chồng thì đi tề đường khác mà người vợ ở trong cái nhà có bốn vách tường, không có cái gì lạ. Rồi ông Thầy ông tới trị bệnh ông châm châm, rồi ông đi thì cái bệnh nó cũng phải trở lại, bệnh tình thần mà, thấy không? Không phải chấp. Cho nên tôi có cất nghĩa rất rõ ràng cho má cô Khiết kêu cô tới mỗi buổi sáng ở phòng châm cứu. Người ta không hiểu trong một chút đó cũng nhận định sai lầm, thấy không? Thấy cái tư tưởng sáng suốt của họ không có, tội nghiệp cho họ. Cái tánh bòn xén của con người vẫn còn, bài thơ cũng có nói.

Bạn đạo: Thấy hết hà.
Thầy: Không dám nói thấy mà biết.
Bạn đạo: Nói một tiếng có tin ông Tám không nói cô Khiết lạnh lắm cái miệng, còn Ngài còn đi tìm hiểu chuyện này chuyện kia.
Thầy: Bởi vì bạn thấy người tu bên mình đều là sự thật, không cần người đó tin thờ mình mà người đó không tu, nhưng cần người đó chửi mình mà người đó tu (*Thầy cười*) cần bao nhiêu đó thôi, thấy không? Nó chửi mình nó dạy mình tiến bởi vì mình tu mình nhẹ, nó chửi không sao, nhưng mà nó chịu tu là được, thấy không? Còn nó thờ ông đó số một, ông đó suốt đời tôi chỉ có ông đó nhưng mà nó không có tu. Nó giới thiệu người ta tu mà nó không tu, cái thằng đó nói riết nó bị dọa. Nó thờ cái hình tôi trong nhà mà nó ca tụng tôi hoài mà nó không tu là nó bị dọa, mà nó chỉ cho người ta tu mà nó bị dọa. (*Thầy cười*). Chơi vậy chứ!
Cho nên cái tăng thanh cao sáng suốt sao? Cái tăng ô trước vọng động sao? Các bạn nghe rồi các bạn phân minh rõ ràng để thấy. Chớ đừng kẹt vô cái đó mà khổ thân.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 11/9/1977)

Thông Báo

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ân Tổng Kinh Sách, Đặc San, Video Đại Hội

1.	Phùng Ngọc Tuyết	Viet Nam	\$2,167,000 Đ
2.	Âu Cẩm Hồng, Montreal	Canada	\$50 USD
3.	Lê Ngọc Nguyễn, Virginia	USA	\$100 USD
4.	Lý Hồng Anh, San Jose	USA	\$300 USD

Mọi phát tâm đóng góp liên quan đến việc ấn tống xin vui lòng liên lạc về email :

kinhsachvovi@gmail.com

Phát Tâm Ấn Tống Xin Điền:

- Tên Họ :
- Địa chỉ :
- Email :
- Điện thoại :
- Phát tâm số tiền :USD, CAD, EUR, AUD, Đồng

Check money order xin đề: **VoVi Friendship Association of New York**

Và gửi về địa chỉ:

**VoVi New York
118 Pheasant Cir
Brentwood, NY 11717**

Kính thư,

Ban Kinh Sách

Tâm Sự với Đức Thầy

Vấn Đạo qua Internet

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

Võ Thu Sương chép

(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 119)

(85) - Vấn: Kính thưa Thầy con ở nước ngoài về thăm VN trở qua dự tết ĐH Âu Á Tương Hội, hiện nay hai bắp chuối dưới hai chân bị đau, khi ngồi thiền rất đau. Xin Đức Thầy chỉ dạy cho con.

Đáp: Cái đó là độc tố nó dồn, không nên ăn đường nhiều. Ăn đường nhiều là nó bị đau. Độc tố nó dồn. Mà nhiều khi cái chân đau phải kiểm soát coi thử có tiểu đường không. Phải kiểm soát lại, bớt sự ăn uống đi. Đi VN là thấy vui bà con mời là ăn đủ

chuyện. Bây giờ ta về ta ăn ít ngày rau luộc cho nó giải bớt đi, uống nước chanh cho nó giải bớt đi thì đâu có chuyện đó. Độc tố, khi độc tố chạy tới đâu là đau như tới đó chứng minh là mình có độc tố trong người.

(86) - Vấn: Hơn 4, 5 tháng nay con gia tăng soi hồn mỗi ngày 3 lần sức khỏe gia tăng rất nhiều, điều đặc biệt là mỗi đêm thiền xong, con lên giường nằm

ngay gần niệm Phật thì trên đầu nghe âm thanh xẹt xẹt giống như 2 cọng dây đàn chạm vào nhau. Trạng thái này kéo dài trên 4 tháng nay và càng ngày càng xẹt mạnh và nhiều lúc tê buốt bộ đầu liên tục cả tiếng đồng hồ. Xin Thầy cho con hiểu sao trạng thái này kéo dài như vậy?

Đáp: Đó là chứng minh soi hồn có hiệu lực hai luồng điện bắt đầu giao cảm và hoà hợp với luồng điện của vũ trụ thì nó rút lên cái là sáng. Có nhiều người đi tới giai đoạn đó nó nổ bùng cũng như bom nổ là cái trược điện tan hết. Lúc đó mình mới thấy thanh thản, bình minh sáng suốt, lúc nhắm mắt thấy rộng chớ không bao giờ thấy hẹp.

(87) - Vấn: Cách đây trên 10 năm sau khi thiền xong đi ngủ nhưng chưa ngủ thường thấy mình bay đi, có 1 lần dấy lên ý niệm bay đi luôn không muốn về bản thể nữa thì tức khắc thấy 1 bàn tay ụp xuống lật úp lại con thấy mình nằm trên giường. Sau này nghe băng của Thầy con hiểu rằng ý niệm đó là sai lầm và ý thức được nghiệp lực của chính mình còn nhiều và phải cố gắng tu nhiều hơn. Thưa Thầy con chỉ muốn biết bàn tay đó là ai? Rất cảm ơn Thầy.

Đáp: Bàn tay đó là ngũ tạng của mình. Khi mình mạnh dứt khoát nó đi lên. Còn mình mà còn sợ sệt thì nó hút trở lộn lại. Ngũ tạng của mình kim, mộc, thủy, hỏa, thổ nó úp lại là mình phải chịu sống trong thể xác này. Do đó mình thấy cái phần vía nó nhẹ. Bây giờ chúng ta tu cho nó tiếp tục nhẹ hơn, gom gọn hơn, tiết ra ánh sáng thực chất, rồi từ ánh sáng thành ra thánh thai, biến thể thành cái hình cũng như 1 đứa baby đi chơi, lúc đó nó khoẻ hơn. Chớ cái xác gồ ghề này nó còn lệ thuộc về trong ngũ tạng. Cái bàn tay đó là ngũ tạng.

(88) - Vấn: Con đang ngồi thiền trong phòng lúc Thầy đang mình giải thì con đang mê mê, con nhìn qua bên trái có 1 người đàn ông đến gần con lúc con đang ngồi mê con thấy mặc 1 bộ đồ tàu. Xin Thầy mình giải cho con.

Đáp: Thì chúng ta cứ bình tâm niệm Phật, không nên ngó tất cả những chuyện xung quanh. Ở đâu cũng có ngũ hành, cũng có người qua lại. Chúng ta tu là tâm nó phải định mới khắc phục những người xung quanh của chúng ta. Nếu tâm chúng ta không định thì người ta sẽ phá mình được. Không nên lưu ý những cái hình ảnh, hữu hình hữu hoại. Tâm thức trở về với ánh sáng vô cùng là chánh pháp mà thôi.

(89) - Vấn: Kính thưa Đức Thầy, không hiểu nên đã lỡ dùng bùa xây nhà, nay đã hiểu rồi muốn giải bỏ thì phải làm sao? Thành kính cảm ơn Đức Thầy.

Đáp: Cái bùa đó do đâu? Do lòng tham của mình, muốn bảo vệ căn nhà cho tốt. Bây giờ chúng ta tu diệt lòng tham trong nội tâm nội thức thì cái bùa đó nó là rác chớ có gì đâu. Phải cố gắng tu đi luồng điện nó phát triển. Do đâu nó sanh ra cái đó? Do lòng tham của chính mình. Bây giờ mình tu rồi lòng tham nó sẽ giải bớt. Trở về trật tự, không có tham nữa, thì cái bùa đó không cần thiết. Mình cũng không cần phải gỡ, không cần phải kiếm Thầy mà tốn tiền. Sửa mình là chánh. Căn nhà tiểu thiên địa này là chánh, căn nhà mình đang ở đó phụ, không có ăn chung gì hết.

(90) - Vấn: Kính thưa Thầy, có 1 bạn đạo VN lớn tuổi cỡ tuổi Thầy, đang ngồi thiền bất chợt hướng tâm nghĩ đến những người quan tâm lo âu đến khó khăn của con cái thiếu nợ nần bạn đạo này nghĩ đến mua vé số buổi sáng thì buổi chiều trúng độc đắc trên 10 triệu, bạn đạo này đã toại ý nguyện và không bao giờ mua vé số nữa. Kính thưa Thầy giải thích hiện tượng này.

Đáp: Đó là may rủi mà thôi. Cũng như bây giờ 4 người đi đánh roulette 1 người đặt 1 số thể nào cũng có người trúng. Thì đó là không nên tham, không nên lo chuyện của người khác. Lo chuyện của chính mình, tiến hoá nó mới thực tế hơn. Lo chuyện người khác là tạo động luồng điện trong nội tạng của chính mình. Mà lo không xong là cuối cùng sanh bệnh mà thôi. Không tin hỏi mấy bác sĩ thì biết.

(91) - Vấn: Thưa Thầy, con tự giảm bớt chuyện ăn ngủ với vợ chồng con trong khi chúng con còn quá trẻ, như vậy có lầm lỗi cho người đối phương không?

Đáp: Mình tham dục mình thấy tội nghiệp cho đối phương, chớ đối phương cũng muốn tu, muốn giải cái khổ cảnh lân la của đời. Thì mình phải xây dựng trí óc của mọi người, ta và người cùng tu cùng tiến để tự cứu thay vì tự hại. Dục là hại, phá hoại cơ tạng, và trí óc không có yên, hướng về con đường chật hẹp ích kỷ. Còn chúng ta hướng về con đường từ bi, giữ sức khoẻ cho nhau mới thật sự thương yêu nhau. Phá hoại sức khoẻ cho nhau không phải là thực sự thương yêu nhau. Tôi nói phải có bằng chứng. Chính tôi với bà Tám, trong lúc tuổi trẻ, tôi dứt khoát tôi ngủ riêng thì chị em của bà Tám tới

gây gỗ, trên đời này đâu ai kỳ cục như vậy, cưới vợ mà không ngủ chung với vợ, la um sùm, nhưng mà tôi vẫn làm thỉnh. Tôi thấy là ân sư đang tới dạy tôi, tôi ráng tôi tu mà thôi. Nhưng mà ngày hôm nay bà Tám lại cảm ơn tôi vì nhờ ông tôi mới có sức khoẻ tốt, bây giờ bà tay chân ấm áp, lúc nào cũng khoẻ mạnh, nhờ giữ được nguyên khí của trời đất lại khoẻ mạnh. Cho nên cái chuyện làm hữu ích phải có bằng chứng. Rồi nói vợ chồng, tôi phải dục lạc với bà để tôi sáng khoái mới thấy hạnh phúc. Không phải hạnh phúc. Cuối cùng một đêm lăn la với nhau sáng là mệt mỏi, ngủ dậy không đúng giờ, làm việc lần lần nó mất trật tự, thần kinh nó suy yếu, không tiến được. Phá hoại mà làm sao tốt. Cho nên người ta sanh bệnh vì dục nhiều sanh bệnh. Ăn 7 ngày mới có giọt tinh rồi cứ dầm dẫm nói sinh lý sinh lý rồi phá hoại hết, yếu ớt sanh bệnh, mặt mày không có hồng hào, xanh mét và hơi thở yếu. Tinh hoá khí, khí hoá thần, thần hoàn hư. Tinh hoá khí mà chất tinh xài quá, nói chuyện không có đủ hơi rồi sanh ra gây gỗ, gia đình bất ổn chứ không ích gì. Người này bệnh thương nhau đổ thừa đủ chuyện. Người này bệnh thương nhau cũng đổ thừa đủ thứ. Hai bên đụng nhau làm xảy ra những cái chuyện khác, gia cang bất ổn. Rồi đổ thừa ma quỷ phá, rước thầy bùa về còn hại thêm nữa.

(92) - Vấn: Kính thưa Thầy, mẹ con đã chết năm 1994 vừa qua khi con về VN. Con xin kể lại, khi mẹ con phát bệnh trên đường chở thẳng xuống đến bệnh viện có người nhập vào lại xưng danh bà cố rồi cười lảnh lớt nửa đêm khi mẹ con tới bệnh viện thở 1 mạch 1 hơi rồi ra đi. Con xin Thầy giải đáp dùm.

Đáp: Cho nên tôi nói cõi âm đang hoành hành ở VN cho nên nó nhập xác con người bất cứ lúc nào. Thấy người kính trọng ông bà cha mẹ, nó nhập vào nó xưng ông bà cha mẹ rồi nó bắt cái phần hồn đi làm âm binh cho nó chứ không có ích gì.

(93) - Vấn: Con kính xin Đức Thầy giải đáp cho vợ con thường hay cúng trong ngày rằm và mừng 1, tháng nào cũng cúng như vậy. Con không bằng lòng làm như vậy thì con phải làm sao?

Đáp: Cái đó tâm thành. Rằm, mùng một tưởng Trời Phật là tâm thành. Luồng điện nó được đi lên nhẹ, không có sao. Rằm, mùng một không có sao. Là nó quý yêu Trời Phật cúng chứ không có cúng ma quỷ, tâm thức nó không có hướng về ma quỷ. Mà khi nó sợ là nó muốn cúng cho có tiền, cúng cho phù hộ trúng số là chỉ có ma quỷ thôi.

(94) - Vấn: Kính thưa Thầy, con là Nguyễn Thị Nho, cách đây 3 năm xin Thầy về VN Thầy không cho, Thầy nói con ráng tu chừng nào Thầy coi được thì Thầy cho về, nhưng con thấy có dịp ĐH thì con mới về, nhưng mà con không dám xin Thầy, con sợ thầy, con xin Thầy tha thứ cho con. Nam Mô A Di Đà Phật. Vì các bạn đạo nói tại sao không xin Thầy mà đi? Con nghe nói thì con sợ, xin Thầy tha thứ lỗi cho con.

Đáp: Thì con ráng tu đi, chưa đủ đâu, về thét nó áp đảo thét rồi tinh thần xuống, không có tiến đâu. Về VN lúc này cũng như đi casino trở ra không còn xu nào rồi bận tâm khổ lắm. Ráng lo tu, cố gắng dành dụm 1 chút tiền, lớn tuổi rồi, dùng phần tiền đó mới có cơ hội tự cứu được.

(95) - Vấn: Xin Thầy giải 4 câu thơ: Sống trong tình huống tâm dao động, Thể xác tâm linh tự treo tròng, Quy hội không thành tâm độc ác, Tham sanh quý tử có cầu mong.

Đáp: Đó là khuyến mình tu, không nên hướng ngoại, trở về với chính mình thay vì tạo sự độc ác và tự hại. Nếu mà nói về xâm thì đây là cái xâm hạ. Không phải xâm thượng.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 26 tháng 2 năm 1978

Nghiệp lực đao đầu tâm tự giải
Chính mình đã tạo lập đường sai
Quy y chơn giác là nẻo chánh
Khổ hạnh hành tu chuyển pháp đài.

Pháp đài tiến giải không sai
Đường tơ kẻ tóc dồi mài sửa tâm
Huyền cơ tạo hóa thậm thâm
Trở về chánh giác tự tầm siêu nhiên
Siêu nhiên cảm giác nơi hiền
Tiền duyên hậu kiếp nối liền nơi tâm
Bình tâm học hỏi siêu âm
Âm thanh hòa diệu suy tầm đến nơi
Cửa trời mở rộng đời đời
Tâm ta không mở cửa Trời bất minh
Chuyên hành tự đạt tâm linh
Hướng về nguồn cội siêu hình phân minh
Tâm linh minh giải chân tình
Quy về sáng suốt tự minh lấy lòng
Cơ trời chuyển giải luân vòng
Đổi thay thay đổi tự tông tự đi
Minh tình đạo lý gắng ghi
Con đường tự giác trường thi của đời
Đạt cho kỳ được sớm rời
Tham sân động loạn không lời oán than
Tiến lên tiến thẳng một đàng
Tâm an đức độ mở màn tự tu.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Năm (tiếp theo)

CHÂN ĐẠO ĐỨC, TRỜI KHẢO NGƯỜI XÉT PHẨM ĐỨC

THỰC TU HÀNH, CHĂM LO GIỮ GÌN HẠNH KIỂM

...
Thái Sinh: Cảm tạ ân sư đã truyền dạy cho con chân đạo để giúp con sáng tỏ lẽ đạo vô thượng bồ đề, giống như Ngũ Tổ canh ba truyền đạo, ngài Huệ Năng chỉ đọc một bài kệ liền đại ngộ; Phật Tổ cầm hoa, ngài Ca Diếp mỉm cười liền đại giác. Sự tu đạo chứng đạo của con trước đây tâm chưa đạt mức chân như bồ đề. Giống như kẻ mê đánh bạc chỉ vì ngứa tay mà đánh; ghét tay ngứa chỉ biết cào cào tay mà không hiểu rằng cào cào tay chỉ là chữa ngọn, chế phục được tâm mới là chữa gốc.

Ngày nay thiên kinh vạn quyển, song kẻ ngộ đạo chỉ có một, kẻ mê muôn ngàn. Muôn kinh ngàn sách giống như một cây, cây dù có muôn cành ngàn lá, song vẫn quy về một gốc, kẻ mê chỉ lượm được lá, người tỉnh không chỉ lượm được lá mà còn hiểu biết gốc rễ, thấy rõ được cội nguồn. Con may mắn bữa nay được ân sư chân truyền, nguyện hướng dẫn cho những kẻ còn thấp kém, cùng bạn đạo trau dồi.

Tế Phật: Ha ha, chân nhân đắc chân đạo, mê nhân đắc mê đạo, thượng nhân đắc thượng đạo, trung nhân đắc trung đạo, hạ nhân đắc hạ đạo. Đó là nhân duyên hội hợp kiếp này của thầy và con. Nếu như kẻ không thông được lẽ đạo này, sẽ sống hồ nghi, sự tối tăm thường nổi dậy mà coi rẻ đạo, vĩnh viễn khó hành đạo này, thế mới rõ đạo này khó ngộ, khó truyền, khó chứng, bởi vậy chẳng thể nhiều lời bàn bạc qua sách vở.

Thái Sinh: Thưa đúng vậy, con phải tùy tâm chúng sinh mà truyền pháp cho chúng sinh.

Tế Phật: Con đã đạt được đạo chân truyền của thầy nên con mới lập nguyện đền ơn như vậy.

Thái Sinh: Con xin cảm tạ ơn trời đã ban.

Tế Phật: Đêm nay thời giờ đã trễ, trò ngoan hãy mau lên đài sen.

Thái Sinh: Thưa con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phật: Đã tới nơi, con có thể mở mắt ra.

Thái Sinh: Tới chốn lạ lùng, thấy trong căn nhà phía trước có một phụ nữ đã đứng tuổi, đang ngồi đàm đạo với ba phụ nữ khác tại phòng khách. Phụ nữ đó sắc diện đẹp tươi, thứ sắc diện cao quý phàm nhân tục tử không thể xâm phạm, hẳn là không phải thứ sắc diện của loài người trang điểm phấn son nơi chốn phồn hoa, đô hội mà chính là sắc diện đẹp tươi, chân chất của người tu đạo phát tiết tự nhiên, thật đáng ngưỡng mộ vô cùng.

Tế Phật: Trò ngoan này, con quả có tuệ giác, mới nhìn qua đã nhận diện ra được kẻ chân tu, quả không sai, vị tu sĩ đạo trời này tính tới nay đã tu được hai mươi bốn năm, luôn luôn bền chí, đốt sáng tâm tuệ, quét sạch vô minh cho nên khí lành tràn ngập, thường chăm chỉ tới đàn cơ công phu, công quả cho nên tâm thường được khí lành hội tụ và tỏa chiếu.

Thái Sinh: Quả là không đơn giản, người tu đạo thường hiếu kỳ và tham cầu, không chịu thực hành chân pháp, luôn luôn giả dối, đa số bỏ dở nửa chừng.

Tế Phạt: Đêm nay ta chẳng thể sắp xếp để con vấn đạo vị nữ đạo sĩ này, chúng ta hãy tìm một vị khác để thảo luận.

Thái Sinh: Thưa đúng... Xin thầy giảm bớt tốc độ, vì vừa rồi mở mắt ra, con cảm thấy không chịu đựng nổi sức gió.

Tế Phạt: Hiện tại công lực con chưa đủ nên mới cảm thấy như vậy, tốt hơn con hãy nhắm mắt lại.

Thái Sinh: Thưa vâng.

Tế Phạt: Trên lầu tiệm buôn phía trước có một cụ già chuyên làm việc thiện.

Thái Sinh: Thưa ân sư, con đã nhìn thấy căn lầu, bên trong có một cụ già, đỉnh đầu ngồi tòa hào quang, tướng mạo quá phi phàm, chắc chắn là người tu hành đúng đạo.

Tế Phạt: Đúng, vị đó là người tu hành chân chính, lại thường cúng tiền in kinh sách và tạp chí, hoặc giúp đỡ kẻ nghèo khó, nhưng luôn giấu họ giấu tên. Giao tiếp với người luôn luôn giữ lễ độ, không ham danh hão, không chuộng phú quý vinh hoa, vị này đáng làm gương sáng cho người đời.

Thái Sinh: Quả đúng như vậy, con nghĩ một người luôn luôn giữ được tâm trong sáng hẳn là

phải xa lìa được cảnh đời vật chất cùng các thú vui để thực hiện những điều ích lợi về tinh thần cho mình và cho cả người, chúng sinh có sao lại không thể làm như thế nổi?

Tế Phạt: Ha ha, trên đời có ba loại người, loại thứ nhất “nói là làm được” cư xử đúng đắn. Loại thứ hai “nói mà không làm được” cả lời nói lẫn việc làm đều giả dối, chuyên xảo trá kiếm lợi. Loại thứ ba “nói chẳng được nhưng lại làm được” đây là loại người chân thành tu đạo, chẳng tham danh lợi. Cụ già đó thuộc người thứ ba này.

Thái Sinh: Chăm chỉ cày bừa, chẳng bận tâm đến sự được mất, luôn luôn được mọi người kính trọng. Bây giờ đã muộn, liệu ân sư còn có thể sắp xếp thêm để giúp con tới nơi khác học đạo tiếp?

Tế Phạt: Đêm nay thời giờ đã trễ, thôi để tới đêm mai, con hãy chuẩn bị lên đài sen để trở lại Thánh Hiền Đường.

Thái Sinh: Thưa con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phạt: Đã tới Thánh Hiền Đường, Thái Sinh xuống đài sen, hôn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

